

близо до Газа. Отъ тук монашеството се разпростирило по всичка Палестина и Сирия. Василъ Великий, като посѣтилъ подиръ свършването на своето образование, мънастирилъ въ Палестина и Египетъ, основалъ монашеството въ Каппадокия и далъ му строго опредѣленъ уставъ, който станалъ всеобщъ и на истокъ. Единъ изъ подвижниците въ V вѣкъ Савва освященъ (т. е. който съединявалъ съзванието на инока и санкта на священника) уредилъ мънастиръ близо до Иерусалимъ, въ скалата, близо до потокъ Кедронски и въвъръ тука строго опредѣленъ Богослужебенъ уставъ. Въ Европа источното монашество си намѣрило особено убѣжище на горите Олимпийска и Атонска. На послѣдната (въ растояние около 6 часа въ дължина и около 4 часа въ широчина) се нахождатъ около 20 мънастири, до 800 скита и около 8000 подвижника. Отшелничеството и общежитието — туй е най-повечъ распространениетъ родове на монашеството на истокъ. Нъ освѣнъ тѣзи видове сѫ известни стълпничеството и юродството въ Христа. Основателъ на първото се почита св. Симеонъ, родомъ Сириецъ, който живѣлъ въ V вѣкъ. Много години той се подвизавалъ на молитва, не слазайки отъ стълбътъ и се подвергнувалъ на всичките въздушни промѣнния. Св. Алипий, който живѣлъ въ VII вѣкъ, се подвизавалъ на стълбъ повече отъ 50 год. — Юродовитъ се старали да преборатъ главният корень на всичките грѣхове — гордостта и преимуществено гордостта на умътъ. Имайки високо просвѣщение духовно, и като владѣли по нѣкога забѣлѣжително свѣтско образование, тий нарочно приемали видъ на прости хора, за да не възбудятъ относително за себѣ си нѣкакви похвали. Изъ юродивите особено сѫ забѣлѣжителни: Самеонъ Юродовий и св. Андрей, който за своето смирене се удостоилъ съ известното видѣние въ Влахернскиятъ храмъ за което въспоменава църквата на празникъ Покровъ на Пресветая Богородица.

На западъ монашеството се разпростирило отъ истокъ. Св. Атанасий Великий, въ време на своето пребивание тамъ, описалъ живота на преподобниятъ Антоний Великий и възбудилъ въ мнозина желание да подражаятъ на неговиятъ подвижнически животъ. Такова сѫщо влияние показалъ на ревнителите на благочестието знаменитиятъ жителъ на западната църква блаженниятъ Иеронимъ съ животоописанието на препод. Павла Тивейский. Иеронимъ около 4 год. преживѣлъ на истокъ въ витлиемската пещера и краснорѣчиво описалъ на свойтѣ съотечественници згодностите на тихиятъ монашески животъ. Мнозина изъ знатните рамляни мѫжии и жени